

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.

Стаття 5 Конституції України

№42 (58)

Наша ГРОМАДА

П'ЯТНИЦЯ,
19 жовтня '18

Служитимуть на рівних з чоловіками

У газеті Верховної Ради «Голос України» опубліковано закон, яким внесено зміни до деяких законодавчих актів стосовно забезпечення рівних прав і можливостей жінок та чоловіків при проходженні військової служби у Збройних силах України, інших військових формуваннях. Згідно з документом, жінки проходять військову службу на рівних правах з чоловіками (винятком є випадки, передбачені законом), що передбачає прийняття їх на військову службу за контрактом, призначення на посади, отримання військових звань, виконання завдань військової служби, притягнення до відповідальності за порушення військової дисципліни, проходження військової служби в запасі тощо.

Про те, що українські жінки в армії є реальністю, свідчить, зокрема, їхня участь у військовому параді на День незалежності та присвоєння напередодні Дня захисника України одній із них – начальниці військово-медичної служби СБУ Людмилі Шугалій – звання генерал-майора.

Коли проіндексують пенсії

Наступна індексація пенсій українських пенсіонерів відбудеться не раніше березня 2019 року. Про це сказав міністр соціальної політики Андрій Рева в ефірі одного з телеканалів минулого тижня. За його словами, все залежить від того, коли стануть відомі величина інфляції

та заробітної плати за 2018 рік. Швидше за все, це станеться в середині лютого наступного року.

«Після того, як вони (ці показники) офіційно надійдуть в уряд, буде ухвалено відповідне рішення і з 1 березня пенсії перерахують», – зазначив міністр.

Доходи рахуватимуть по-новому

Конституційний суд України визнав незаконним право Міністерства фінансів отримувати інформацію про персональні дані українців заради перевірки їхніх доходів перед призначенням субсидії чи пільг. Тепер Міністерству, щоб отримати доступ до

персональних даних споживачів комунальних послуг, потрібно отримувати від них згоду. Про це йдеться у повідомленні прес-служби КС. Нагадаємо, що раніше Міністерство могло витребувати у банку дані, які містять банківську таємницю.

Проїдаємо половину заробленого

У вересні 2018 року споживча інфляція майже не змінилася і становила 8,9%. Однак більше половини своїх доходів, точніше 53,4%, українці витрачають на їжу. Про це повідомляє Державна служба статистики. У відомстві підрахували також, що за останніх чотири роки українці стали менше витрачати на відпочинок та розваги. Мінімум засобів виділяємо і на медичне

обстеження. Для порівняння: в США на харчування витрачається 14% сімейного бюджету, в Єврозоні – 12%.

Причина такої розбіжності між нашими і їхніми витратами на їжу – в наших порівняно незначних доходах. Днями стало відомо, що за доходами на людину Україна посідає останнє місце серед європейських країн. Такого ще не було.

Запобігти розкраданню

Музейним працівникам доручено в найкоротший термін провести повну інвентаризацію в храмах УПЦ Московського патріархату. Розпорядження про це видав міністр культури Євген Нищук у відповідь на стурбованість народних депутатів з приводу збереження історичних і культурних цінностей у храмах

цієї церкви після рішення Вселенського патріархату про відновлення в Україні самостійної православної церкви.

Як відомо, нещодавно було викрито спробу продати іноземним туристам ікону святого великомученика Георгія Побідоносця з Києво-Печерської Лаври.

3 нагоди Дня захисника України

По 500 гривень отримали усі 30 учасників антитерористичної операції, які проживають в Катеринівці та Обознівці, від ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» з нагоди Дня захисника України, який відзначався нещодавно.

Нагадаємо, ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» регулярно допомагає військовим з початку бойових дій на Донбасі – відправляє їм через волонтерів техніку, продовольство, інші необхідні на війні речі.

Орендар не може заборонити любительську риболовлю

Останніми роками часто виникають конфлікти між орендарями водних ресурсів та рибалками-любителями. Причина – нібито ніхто, крім самих орендарів, не має права користуватися тими ресурсами. Рибалки скаржаться: навіть поміщики собі такого не дозволяли, маючи ставки у власності. То як же має бути насправді?

У ст. 47 Водного кодексу України зазначається, що загальною водою користується громадянами України для задоволення їхніх потреб безкоштовно, без закріплення

водних об'єктів за окремими особами та без надання відповідних дозволів. Основні потреби громадян: купання, плавання на човнах, водопій тварин, любительське і спортивне рибальство.

Закінчення на стор. 3

Амбулаторію збудують за два місяці

Як уже повідомляла «Наша громада», уряд включив Катеринівську ОТГ до громад, яким держава допоможе збудувати медичні амбулаторії.

І от розпочалася реалізація цього проекту. Проїжджаючи тиждень тому повз місце, визначене для зведення амбулаторії (на вулиці Польовій в Обознівці), наш кореспондент став очевидцем того, як будівельники на потужній техніці, викопавши котлован, засипали його дно щебенем.

– Зверху щебеня буде монолітний бетонний пояс, – пояснив представник підприємства-підрядчика – головний інженер ТОВ «Сігма-констракшн» Володимир Донець. – На нього покладемо фундаментні бетонні плити, зверху – ще один монолітний бетонний пояс. Стіни зводимо з газоблоків. Зовні облицюємо їх сайдингом бежевого кольору. Він гармоніюватиме із синім ко-

льором металочерепиці, якою вкриємо будівлю.

Також Володимир Донець повідомив: проектом передбачено, що площа цього приміщення

складатиме 263 квадратних метри, а договором підряду – що будівництво завершиться до 16 грудня нинішнього року.

У планах – здобути чорний пояс

На початку жовтня у Єревані, столиці Вірменії, відбувся відкритий чемпіонат Європи з таеквондо. Серед юніорів у категорії 71 кг + переміг 15-річний Роман Чапара, житель Катеринівки, студент Кропивницького коледжу механізації сільського господарства.

Дізнавшись про це, наш кореспондент зустрівся з Романом, аби дізнатися про його шлях до перемоги у Вірменії. Юнак розповів, що спортом захопився змалку (у футбол грає з дошкільного віку), а таеквондо почав займатися років зо три тому.

– Я тоді ще в школі навчався, – пригадав Роман. – Якоюсь до нас з міста прибув інструктор з таеквондо, Олег Володимирович Литвиненко, і повідомив, що набирає школярів у секцію при школі. Записався багатець. Тренувався тричі на тиждень. Та поступово хлопці відсіювалися. А мені таеквондо подобалося все більше. І коли Олег Володимирович якось повідомив, що надалі тренування проводитимуться у Кропивницькому, я вирішив, що

їздитиму туди. Удома мій вибір схвалили. З літа нинішнього року тренуюся щодня. Брав участь у змаганнях у Кропивницькому, Запоріжжі, Львові. Посідав приз зовні місяця.

За словами Романа Чапари, тренер ще й розкаже їм, підопічним, про історію таеквондо.

– Знаю, що розробив це бойове мистецтво у 1960-х роках корейський генерал Чой Хонг Хі,

нішнього року. До того були білий, жовтий, помаранчевий та ще деякі пояси. У планах Чапари на найближчий час – здобути чорний пояс.

На запитання, що привіз з Вірменії, Роман показав гарні чорні чотки (вони вважаються атрибутом людей, які хочуть жити в гармонії із собою і світом, а цього, до речі, прагнуть і майстри таеквондо).

– Це подарунок від тренера, – пояснив юнак. – Він їх як купував у Єревані, то пообіцяв: «Переможеш – будуть твоїми». Я переміг.

На завершення розмови Роман попросив:

– Напишіть у газеті, що я дуже дякую генеральному директору ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» Володимир Валентиновичу Кухті за фінансову підтримку, завдяки якій моя поїздка у Вірменію стала можливою.

Віктор ІВАНЕНКО

– сказав юнак. – Тепер ним займаються близько сорока мільйонів людей у різних країнах. Щоправда, з нашої Катеринівки я – єдиний.

Також кореспондент випитав у Романа про те, що той – власник темно-коричневого пояса. Здобув його хлопець улітку ни-

Січові стрільці повернулися

Тривають урочисті заходи, присвячені 100-річчю перебування легіону Українських січових стрільців на чолі з Василем Вишиваним (Вільгельмом Габсбургом) у нашому краї. Вони розпочалися ще в першій половині року. Зокрема, серед іншого, 15 червня на історичному будинку Кропивницького інженерного коледжу було відкрито меморіальну дошку, котра нагадує, що з 13 червня 1918 року в приміщенні тодішнього Єлисаветградського земського реального училища розташовувався їх штаб.

Крім міста, січові стрільці по жовтень квартирували також у селах Масляниківці, Грузькому, Карлівці, Іванівці. Відвідували Хутір Надію, де поклали квіти на могилу Івана Карпенка-Карого. Петлюрівський отаман з Глодос Фотій Мелешко у книжці «Українські січові стрільці на Єлисаветчині» згадував, що вони «діяли всупереч наказам німецького й австрійського командування. Вони перешкоджали грабіжницьким «реквізиціям» та каральним операціям проти українських селян, звільняли ув'язнених...».

Достеменно відомо, що січові стрільці разом з місцевою Просвітою відкривали літні школи, ставили вистави, надавали у судах юридичну допомогу селянам, грали в оркестрах, продавали навчальну літературу, брали участь у товариських футбольних матчах. Вони полюбилися місцевому люду, адже і говорили українською мовою, і співали українських пісень. «Оце справжня українська армія» – говорили про них люди. Деякі солдати навіть одружилися на місцевих дівчатах, зокрема, й на дівчатах з Грузького.

А ось що писала про січових стрільців Софія Тобілевич, вдова Івана Карпенка-Карого, у спогадах «Рідні гості»: «Коли в неділю стрілецький хор співав у церкві під час Служби Божої, то народу було так багато, як на Великдень, або коли у школі відбувалися реферати з історії України, то людей було повно, а коли ввечері грали якусь комедію чи драму, то половина людей стояли за театром, за-

глядаючи через шпари в дошках і доспіваючи у своїй фантазії те, чого око не побачило і вухо не почуло... Під проводом старшин, з участю знавців свого діла — артистів, музик, — позаводили вони виклади шкільної науки для дітей і дорослих, світляні картини, концерти й народні гулянки. Було створено спільною працею велике діло культури, що зацікавило й прибрало до них усю околицю».

І ось днями, 16 жовтня, відбулося театралізоване дійство-реконструкція тієї давньої зустрічі місцевим населенням (переважали журналісти) на залізничному вокзалі січових стрільців,

У рамках проекту «Галичина і Подніпров'я 1918-2018. Відновлення національних зв'язків» франківці безкоштовно покажуть кілька вистав, остання з яких відбувається 21 жовтня.

Федір ШЕПЕЛЬ
Фото автора та з архіву

Про Вільгельма Габсбурга

В Україні його знали як Василя Вишиваного, під ім'ям, яке йому дали українські вояки в роки Першої світової війни.

Військовий за освітою, знавець шести іноземних мов, спадкоємець австрійської імператорської родини, він усім серцем полюбив українську землю, порвав стосунки зі своєю сім'єю, відмовився від батьківського спадку, від статусу та чину і присвятив своє життя Україні. Його вважали одним з неофіційних претендентів на український трон у разі утворення монархічного ладу. Хоча він сам офіційно ніколи не проголошував свої наміри бути українським монархом і навіть не мав до цього можливостей, Василь прославився своїми військовими та дипломатичними здібностями, поезією і любов'ю до України.

Січові стрільці на могилі Карпенка-Карого поблизу Хутора Надії. Серпень 1918 р.

у ролі яких виступили артисти Івано-Франківського академічного обласного театру імені Іва-

на Франка. Далі була хода містом із зупинками біля згаданого Інженерного коледжу, театру імені Марка Кропивницького, пам'ятної дошки братам Шульгиним та мітинг на майдані Володимира Винниченка між корпусами педуніверситету його імені. В бібліотеці вишу науковці, вчителі, студенти, школярі, журналісти, представники гостей із Франківська провели круглий стіл.

Кошти виділено

Відбулася позачергова сесія Катеринівської сільської ради. Як повідомила виданню сільський голова Тетяна Терещенко, основною причиною її скликання став брак коштів на виплату заробітної плати вчителям.

Оскільки державна дотація виявилася недостатньою, «закривати» проблему зарплати освітян довелося раді за рахунок своїх коштів. Зокрема, було зменшено витрати на утримання самої ради.

— Ми постараємося, щоб уже до кінця жовтня вчителі отримали і одноразову щорічну допомогу, — сказала сільський голова.

У цей же термін отримають одноразову допомогу в розмірі двох тисяч гривень і учасники АТО. Кошти для цього теж було виділено.

Ще депутати погодили межі Обознівки, надали дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо встановлення (зміни) меж цього населеного пункту.

Після виготовлення документації підсумкове рішення по генплану Обознівки прийме районна рада.

Про дорогу до Лісного і не тільки

Коли ж завершать асфальтувати дорогу між Лісним і шляхом, який веде на Новомиргород? Це запитання виникає, мабуть, у кожного, хто проїжджає нею. Редакція «НГ» адресувала його Кіровоградській райдержадміністрації. Там розповіли не тільки про цю дорогу, а й про інші шляхи місцевого значення, які ремонтувалися нинішнього року та ремонтуватимуться наступного.

Нинішнього року у районі за рахунок субвенції з державного бюджету в запланованих обсягах покладено такі дороги місцевого значення: від Олено-

Косогорівки до Миколаївки, від Південного обходу Кропивницького через Первозванівку та Калинівку до Сасівки, від Лісного до дороги територіального значення Т-1201 (яка веде на Новомиргород), від Овсяниківки через Грузьке до міжнародного шляху М-12 (який пролягає зі Стрия через Кропивницький). На ці роботи витрачено 12 мільйонів 535 тисяч гривень.

Наступного року на ремонт доріг місцевого значення передбачається отримати з держбюджету коштів на 25 відсотків

більше, ніж нинішнього. Перелік доріг, які буде відремонтовано у 2019 році, поки що уточнюється. У зв'язку з цим райдержадміністрація подала профільному департаменту облдержадміністрації пропозиції організувати поточні ремонти таких шляхів місцевого значення: від Созонівки до дороги М-12, від Аджамки до Червоного Яру, а також забезпечити завершення ремонтів таких доріг: від Олено-Косогорівки до Миколаївки, від Лісного до дороги Т-1201, від Овсяниківки через Грузьке до дороги М-12.

ред медзакладів усіх форм власності», — сказала в. о. міністра охорони здоров'я Уляна Супрун під час засідання уряду.

Крім того, відповідно до календаря щеплень, імунобіологічними препаратами, закупленими бюджетним коштом, також забезпечать пологові будинки незалежно від форми власності.

Водночас, варто зазначити, що приватні медичні заклади часто беруть гроші за саму послугу вакцинації.

Варто знати

Право на допомогу по безробіттю

Громадяни у разі втрати заробітної плати (грошового забезпечення) або інших доходів внаслідок втрати роботи через незалежні від них обставини можуть претендувати на допомогу по безробіттю. При цьому варто зазначити, що право на цю допомогу мають застраховані особи, тобто ті, що були офіційно працевлаштовані.

Реєстрація безробітних проводиться центром зайнятості за особистою заявою особи і призначається з восьмого дня після реєстрації.

Розмір допомоги по безробіттю визначається у відсотках до середньої заробітної плати (доходу) і залежить від страхового стажу: до 2 років – 50 відсотків, від 2 до 6 років – 55 відсотків, від 6 до 10 років – 60 відсотків, понад 10 років – 70 відсотків. Мінімальний розмір допомоги по безробіттю становить 1440 грн.

Залежно від тривалості безробіття, визначена допомога по безробіттю становить: перші 90 календарних днів – 100 відсотків, протягом наступних 90 календарних днів – 80 відсотків, у подальшому – 70 відсотків.

Люди, які мають страховий стаж менший шести місяців або були звільнені з попереднього місця роботи за некомпетентність, мають право на допомогу в розмірі 544 грн.

Допомога по безробіттю не може перевищувати чотирикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб (нині 1841 грн). Загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 360 календарних днів протягом двох років. А для молоді, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах чи звільнилася із строкової військової служби, – 180 календарних днів. Для осіб передпенсійного віку (за 2 роки до настання права на пенсію) – не може перевищувати 720 календарних днів.

В допомозі по безробіттю може бути відмовлено. Підставами для відмови у наданні статусу безробітного є: відсутність на дату звернення до центру зайнятості необхідних документів; встановлення факту зайнятості особи; письмова відмова особи від пропозиції підходящої роботи; неповернення особою коштів, отриманих за період попередньої реєстрації, що припинена на підставі, зокрема: встановлення факту подання особою недостовірних даних та документів, на підставі яких прийнято рішення про надання їй статусу безробітного, призначення виплати матеріального забезпечення на випадок безробіття та надання соціальних послуг, що мав місце протягом періоду реєстрації; встановлення факту виконання безробітним оплачуваної роботи (надання послуг); припинення професійного навчання за направленням центру зайнятості без поважних причин.

У разі прийняття центром зайнятості рішення про відмову у наданні статусу безробітного особа може оскаржити та повторно подати заяву про надання зазначеного статусу не раніше, ніж через сім календарних днів.

До Людмили Шевченко мене направив її односельчанка Надія Негода, керівниця будинку культури в Олексіївці. Вона запевнила, що та розповість багато цікавого як людина, котра не одне десятиліття співала в місцевому хорі. Та з перших хвилин розмови з Людмилою Іванівною з'ясувалося, що їй є що розказати не тільки у зв'язку з участю у художній самодіяльності. Наприклад, про роботу в колгоспі.

«Гайда, Людо, назад у село»

– Ми як поженилися у 1969-му, то перебралися в Кіровоград і прожили там два роки, – згадала пенсіонерка. – А потім повернулися в село.

– Як у городі жили, з хазяйства мали тільки собачку маленького. Приходиш з роботи – він зустрічає, – доповнив дружину Михайло Шевченко. – Якось я сказав: «Гайда, Людо, назад у село».

– У колгоспі Горького я довго працювала дояркою, аж до 1985 року, – повела Людмила Іванівна далі. – Потім – обліковцем на тракторній бригаді, буряки сапала. Платили дояркам добре, ми по 300 – 400 карбованців отримували. Робота, звичайно, важка. Треба було о половині четвертої ранку вже на фермі бути. Поки прийде завфермою, ми і корів подоїмо, і силосу додому вкрадемо.

– Тоді багато роботи на фермах вручну робилося, – зауважив Михайло Якович, колишній колгоспний тракторист. – Спробуй почистити сарай на 400 корів!

– Але ми не нарікали, – зауважила Людмила Іванівна. – Працювали дружно. Якщо якась

доярка не виходила на роботу, закріплених за нею корів розподіляли між собою. А коли я і чоловік будувалися в Осикуватому, багато односельців прийшли допомагати. Саману наробили за день. Толокою й мазали хату всередині. Тоді так було: сьогодні працюємо в мене, через тиждень – в іншого. Люди раніш дружніші були, ніж тепер.

– Ми перші в селі асфальт поклали на подвір'ї, – похвалився глава сім'ї. – І парове опалення першими зробили.

– Не шкода було полишати хату, яку самі побудували? – поцікавився я.

– Шкода, звичайно, – сказала Людмила Іванівна. – Але довелось, бо дочці Валі, яка навчалася, тяжко було добиратися в Осикувате. Особливо як задощить, по болотяці. Та й я на той час уже в Олексіївці працювала, в магазині. А старша наша дочка, Світлана, померла у 1983-му, в шістьнадцять. Таке горе...

Вирядила чоловіка в Крим замість себе

Намагаючись відволікти подружжя від тяжких спогадів, питаю про художню самодіяльність.

– Я в хорі співала змолоду, – пригадала пенсіонерка Шевчен-

ми хористами. Там будинком культури завідувала Людмила Шкундра.

На прохання назвати найактивніших учасників місцевої художньої самодіяльності кінця минулого століття Людмила Іванівна перелічила:

– Це і Толя Дундук, нині покій-

За словами Людмили Шевченко, виступали вони, олексіївські та осикуватські вокалісти, і за межами Кіровоградщини. Наприклад, побували у Львові, у Рівному. А якось їхній колектив винагородили триденною путівкою в Крим.

– У нас же саме свиня захво-

«Люди раніш дружніші були»

ко. – Тоді осикуватським клубом керувала Оля Михальченко. Репетиції хору проводилися тричі на тиждень. У конкурсах ми брали участь разом з олексіївськи-

ний, і Маруся Дундучка, і Надя Куйда, і Ольга Іванівна Жарун – моя двоюрідна сестра, і Лариса Негода, і Валера Профатило, й Іван Білас, покійний уже.

ріла, – пам'ятає жінка. – Треба було за нею доглядати, то я й сказала чоловікові, щоб їхав замість мене. Він і поїхав. Потім мені дівчата розповідали, як він сумував без мене. Кажуть, що забрався у Ластівчине гніздо і там плакав.

Михайло Іванович, почувши це, заусміхався. Мовляв, правду казали.

– А два останні роки не займаюся в хорі, – повідомила Людмила Іванівна. – Хворію...

Розповіли Шевченки і про онука Олександра, яким дуже пишаються.

Він – військовий-контрактник, учасник антитерористичної операції.

– Як Сашко ішов на війну, я так плакала... – сказала Людмила Іванівна. – А він: «Служба є служба». Знаю, його шанують в частині. Він – молодець!

Віктор КРУПСЬКИЙ

Про це писала «Зоря комунізму»

На приз районки

У середині жовтня 1975 року в Кіровоградському районі завершувалися чергові змагання на приз районної газети «Зоря комунізму». Про фінальний матч між командами монтажників Шостаківської механізованої пересувної колони та гірників з рудника розповіла районка в номері за 23 жовтня. У замітці повідомляється, що перша половина матчу завершилася на користь монтажників (1:0), у другому таймі рахунок зрівняв Володимир Гончар («скориставшись помилкою захисників, влучно послав м'яч під перекладину воріт»), а за хвилину до кінця гри Микола Доможарський з команди монтажників забив гол у ворота суперника. Таким чином, приз «Зорі комунізму» дістався монтажникам, друге місце посіли катеринівські гірники, а третє – команда колгоспу «Победа».

Розшукали визволителів

1975 року в СРСР відзначали 30-річчя перемоги над нацистською Німеччиною. У багатьох містах і селах, якими пройшла війна, активізувалися так звані червоні слідопити з числа школярів, вони розшукували визволителів своїх населених пунктів, листувалися з ними, приймали як дорогих гостей. От і учні Володимирівської школи того

року розшукали москвича Івана Карповича Свистуна, очолюваний яким 270-й гвардійський стрілецький полк визволяв їхнє село. Він, відгукнувшись на лист володимирівських школярів, надіслав їм фотознімки однополчан та карту бойових дій. Того ж року володимирівські школярі зв'язали листування з деякими іншими визволителями села – Айоло, Нефедомим, Кисляковим, Бондаренком. Двоє останніх навіть приїздили у Володимирівку, вклонилися могилі, в якій лежать бойові побратими. Про це розповідається у газеті за 7 листопада 1975 р. Автор статті – О. Копач, директор Володимирівського музею бойової слави.

Принципова Таня

«Спасибі, Таню!» Під таким заголовком опубліковано в районці за 25 листопада 1975 року лист, підписаний «Л. Григоренко, с. Катеринівка». Від усіх катеринівців авторка листа висловила вдячність Тетяні Константиновій, яка тоді починала працювати в місцевому магазині. Вдячність – за швидке обслуговування, за ввічливість, за справедливість. «Наприклад, утворилася черга. Знаючий чи нетерплячий водій просить продати йому щось поза чергою. Ні, Таня не зважає на це. Чекай своєї черги! А вона передусім обслужить мам з малими дітьми, бабусь», – описується в листі.

Спасибі за увагу

Уже не один рік ми отримуємо з нагоди ряду свят чудові подарунки від ПАТ «Кіровоградське рудоуправління». Отримали ми їх і перед цьогорічним Днем людей похилого віку. Завдяки такій турботі ми відчуваємося потрібними громаді, такими, що не опинилися на узбіччі суспільного життя. А теплі слова в листівках, вкладених у подарунки, нас щоразу зворушують. Дякуємо генеральному директору ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» Володимирі Валентиновичу Кухті та очолюваному ним колективу за таку увагу. Бажаємо усім доброго здоров'я, благополуччя, успіхів!

Пенсіонери Катеринівки

Орендар не може заборонити любительську риболовлю

Закінчення. Початок на стор. 1.

До любительського і спортивного рибальства належать способи лову риби без застосування обладнання для промислового вилову риби (сітки, неводи та ін.), а також обладнання, заборонене для використання при лові риби в Україні як таке, що завдає шкоди популяції риби, екології водних об'єктів, призводить до поранення (електроприлади для лову, прилади, що створюють ударні навантаження, і хімічні елементи, які призводять до тимчасової недієздатності риби і негативно впливають на інші види водних організмів). До дозволених належать вудки, донні вудки, закидушки і вудки для лову вплав, спінінги та ін.

Оренда окремих водойм за

рішеннями районних органів державної влади дозволяється з метою ефективного використання водойм та нарощування рибних запасів. При цьому встановлено, що оренда здійснюється в межах законодавства України і виключно для розведення, відгодівлі та подальшого вилову і реалізації тільки окремих видів риби, які виробляють рибозаводи в Україні. Для штучних водойм такими видами риби є короп, товстолобик і білий амур. Орендар не має права вилову аборигенних видів риби у водоймі (карась, плотва, окунь, щука та ін.).

Орендар не повинен заборонити любительське рибальство на водоймі. Не має він права і на встановлення та стягнення плати з рибалок-любителів, оскільки такі дії кваліфікуються

чинним законодавством як вимагання і переслідуються законом в рамках Кримінального кодексу України.

Якщо вас не пускають до водойми, ви можете звернутися до суду про анулювання договору оренди. Для цього достатньо зафіксувати якийсь факт шляхом відеозйомки на відеокамеру або мобільний телефон та заручитися показами двох свідків.

Для вирішення суперечки, що виникла під час риболовлі, варто викликати співробітників чергової частини поліції, але ця дія покладається лише на орендаря. При цьому рибалка може продовжувати риболовлю до складання протоколу про порушення вимог чинного законодавства однією зі сторін.

Ось таку (і більшу!) рибу можна зловити сьогодні у ставку в Катеринівці. З уловом – генеральний директор ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» Володимир Кухта та його син Сергій.

Пофестивалили у Помічній

Як відзначити свято, щоб воно запам'яталось надовго? Мабуть, у кожного з наших читачів знайдеться свій роками випробуваний рецепт – риболовля, зустріч з друзями на природі, спортивні розваги тощо. А ось працівники та учасники художньої самодіяльності Центру культури і дозвілля Катеринівської сільської ради до цього переліку додають ще й участь у фестивалях.

Минулої неділі, на День Покрови Пресвятої Богородиці, відгукнувшись на запитини колег із Помічнської об'єднаної територіальної громади, наші ама-

тори побували на фестивалі «На Покрову в Помічню». І не прогадали – вражень вистачить не на один день.

Від імені Катеринівської об'єднаної територіальної громади господарів привітала начальник відділу освіти і культури Катеринівської сільської ради Яна Циба, а артисти долучилися до святкового концерту. Бурхливими оплесками помічянці та їхні гості нагороджували виступи наших солістів – Анни Чеботар з Обознівки, Олени Лабунської та вокального тріо «Оберіг» у складі Лариси Слободенюк, Людмили Шкундри і Олександрів Са-

калош з Олексіївки, Яни Циби з Катеринівки.

Додому наші земляки повернулися з пам'ятною статуеткою та морем позитивних емоцій, адже побували й на святково-

му ярмарку, відвідали майстер-класи та спеціальні фотозони, прогулялися затишним і гостинним містечком залізничників, в якому багато зроблено для збереження історичних пам'яток, і просто насолоджувалися неповторними осінніми краєвидами.

Щоденний прогноз за місячним календарем

19 жовтня – йде процес перемоги мудрості над почуттями, і як результат – заспокоєння і зміцнення духу. Не можна розслаблятися плакати і сердитися. Не слід навантажувати серце фізичними вправами.

20 жовтня – найкращий час для внесення коректив у свою роботу, відкриття нового виду діяльності, укладення контрактів.

Добре робити процедури з омолодження шкіри.

21 жовтня – день початку нових справ. Уразливі очі – менше сидіть за комп'ютером, телевізором. Їжа має бути свіжою.

22 жовтня – не спокушайтеся сумнівними пропозиціями. Можуть загостритися хронічні хвороби, боліти голова, ноги. Корисно пити трав'яний чай. День підвищеної активності у бізнесі, але не ризикуйте занадто.

23 жовтня – день рівноваги між фізичним і духовним. Не можна кричати і поводитися безцеремонно. Дуже сприятливий час для очищувальних процедур, обмивань, трав'яних ванн. Їжа повинна бути ситною, але не переїдайте. Уникайте суєти і шуму.

24 жовтня – прагніть провести день в гармонії. Не допускайте конфліктів, того, що руйнуватиме відчуття внутрішньої

свободи. Сприятливий період для здоров'я, коли на якийсь час відступають навіть хронічні хвороби, головний біль. Їжа має бути різноманітною.

25 жовтня – події цього дня є відображенням наших комплексів і вчинків. Не можна виявляти пихатість, егоїзм і негативні емоції. Протипоказане вживання алкоголю. Бережіть нирки. Більше уваги приділяйте дрібницям.

Ваше здоров'я

Ці продукти допоможуть зміцнити імунітет

Щоб швидше адаптуватися до різкого похолодання, потрібно трохи підкоригувати своє меню і ввести до нього продукти, які допомагають імунітету краще працювати. У цьому впевнені медики. До того ж підвищувати імунітет краще природним способом, а не хімічними препаратами, на які організм не завжди реагує очікуваним чином.

Інжир. Однією із властивостей інжиру є його позитивний вплив на роботу бронхів і захист від застуди. Саме тому дієтологи рекомендують перед виходом на вулицю щодня з'їдати 2-3 сушених плоди.

Томатний сік. Восени потрібно пити томатний сік, кажуть фахівці. Справа в тому, що у томатному соку багато каротиноїдів, які, потрапляючи в наш організм, трансформуються у вітамін А. Цей вітамін необхідний не тільки для хорошого зору

(як нас вчили у школі), а і для правильного функціонування вилочкової залози (тимуса). Ця залоза відіграє важливу роль у роботі імунітету.

Морква. У моркві теж багато каротиноїдів, як і в томатному соку. Тому ці овочі теж повинні бути у вашому меню. Не обмежуйте себе тільки тертою морквиною або морквяним соком. З моркви можна готувати дуже смачні страви, наприклад, морквяний пиріг з прянощами.

М'ясо і риба. У холодну погоду потрібно також підвищити споживання білкових продуктів, таких як м'ясо і риба. Бажано, щоб ці продукти були у вашому меню щодня. Наприклад, жирна риба дасть організму необхідну кількість білка і вітаміну D, нестача якого завжди спостерігається в осінньо-зимовий період.

Тваринні жири. Восени обов'язково потрібно наповнити свій раціон тваринними жирами.

Нутриціологи кажуть, що з настанням холодів споживання жирів тваринного походження має трохи збільши-

тися. Це вершкове масло, жирні кисломолочні продукти і сало. Не обов'язково їсти багато, але, наприклад, 10 г вершкового масла мають бути у вашому меню щодня.

Цукор вважали ліками

Виробництво цукру з буряків в Україні розпочалося лише на початку XIX ст. До того його завозили з інших країн, бо виробляли з тростини. Перший цукровий завод почав діяти в 1807 році в Чернігівській губернії. Вже за декілька років до ладу стало майже десять заводів.

Бурхливий розвиток галузі припав на середину XIX ст. Заводи Черкащини вперше почали виготовляти та продавати цукор-рафінад та цукор-пісок. Частина українського цукру успішно експортувалась.

Успіхи цукрової промисловості позначилися і на історії української гастрономії, і на статках продавців та виробників цукру. Більшість сучасних солодких страв набули популярності саме в цей час, коли цукор став поширеним продуктом, а власники заводів стали одними

з найбагатших людей в Україні.

Тривалий час вважалося, що цукор має позитивні властивості. Його навіть порівнювали до ліків. Відомо, що знаменита художниця Катерина Білокур радила своїм знайомим вживати цукор при хворому серці. За приклад наводила сусідку, яка «пухла була і вже зовсім зібралась туди, звідки не вертаються». Сусідка щодня вживала на одну ложку цукру більше. Коли ж довела вживання його до десяти ложок, почала «рухатися» у зворотному напрямі.

Пила цукор, розводячи його у молоці або ж у воді, і сталося диво: жінка могла вже вантажити колгоспні буряки на машину і взагалі виконувати будь-яку роботу.

В останні десятиліття цукор зажив лихої слави. Хоч властивості його й не змінилися, вважається, що він є причиною багатьох людських бід. Не виключено – через широке його застосування при приготуванні великої кількості страв та виробництві продуктів харчування.

Зібрала Олена БРАЙЧЕНКО

Тойцето вдома

Пиріг на чайній заварці

200 г цукру, 2 ст. л. олії, 1 ч. л. солі, 1,5 скл. борошна, 1 пакетик розпушувача, 2 пакетики чаю, 2 ст. л. варення.

Залити чайні пакетики склянкою окропу і дати заварці охолонути. Змішати заварку з іншими інгредієнтами для тіста (без варення). Все добре перемішати до однорідної консистенції (як густа сметана). Перекласти тісто в змащену форму і випікати в духовці 20-25 хв. при 200°C. Готовий, ще гарячий пиріг змастити зверху варенням. Подавати охолодженим. За структурою пиріг нагадує кекс. Замість варення можна використовувати шоколад, крем або збиті вершки.

Заливний пиріг з капустою

150 г борошна, 0,5 ч. л. солі, 1 яйце, 200 мл кефіру, 1 ч. л. цукру, 1 ч. л. соди, 50 мл олії, кунжут для посипання. Начинка: 300 г капусти, 1 яйце, 100 г твердого сиру, сіль, перець за смаком, 1 пучок кропу.

Нашаткувати капусту соломкою, залити її окропом на 15 хв. Змішати усі інгредієнти для тіста, вимішати до однорідності (як густа сметана). З капусти злити воду, віджати. Додати яйце, сіль, перець, кріп і ретельно перемішати. Розділити тісто на дві частини. Форму для випікання змасти олією і розподілити одну частину тіста по дну. Зверху викласти капусту і посипати тертим сиrom. Акуратно вилити тісто на начинку. Посипати кунжутом. Випікати пиріг 30-40 хв. в розігрітій до 190°C духовці. Щоб пиріг не пригорів, через 15 хв. прикрити його фольгою. Подавати пиріг трохи остиглим.

Пиріг з сайрою

2 яйця, по 1/4 ч. л. солі і соди, по 160 г сметани і майонезу, 4 ст. л. борошна. Начинка: 1 банка сайри (або сардини), 2 картоплини, 1 цибулина, сіль і перець за смаком.

Інгредієнти для тіста змішати до консистенції рідкої сметани. З сайри злити рідину і розім'яти рибу виделкою. Сирі картоплини натерти на крупній тертці, віджати зайву вологу. Картоплю посолити, поперчити, перемішати з сайрою і дрібно нарізною цибулею. Налити у форму, змащувати вершковим маслом, половину тіста, зверху викласти начинку. Залити другою половиною тіста. Випікати при 170°C 40 хв. до золотавого кольору. Готовність пирога перевірити зубочисткою.